

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimci nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet- vrste po 6 kr., če se označi lojedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Napeta struna.

—o.— Vodica prijateljstva mej državnoborsko večino in Taaffejevo vladno je sedaj kalna, motna! Stvar sicer ni tako nevarna, kakor jo z jedne strani opisujejo levičarski listi, ki se delajo, kakor bi res imeli potrebo smijati se v pest, in kakor jo na drugi strani slikajo vladni listi, da bi v strah pri jeli tiste poslance na desnici, ki v šestih letih prepokornega stopicanja za vladno neso pozabili, da jim je Bog nebeški podaril jezik in vest, volilci pa jim naložili z mandatom poslanskim tehtovite dolžnosti. Konečno je tudi za poslance na desnici prišel čas, da vlado ostreje spominjajo, kaj je narodom dolžna, kaj je celo obljubila! Zadnji čas je sedaj za poslance, nič več se ne da odlašati, a zadnji čas je tudi za grofa Taaffeja in njegove kolege, da pokažejo, koliko resnobe je pripisovati programu sedanje vlade in koliko velja obljuba iz ust avstrijskega ministra.

Ta čut navdajati mora vsacega poslanca na desnici, ki je celih šest let z ministerstvom hodil po drni in strni, čestokrat ne v posebno veselje obdavkovanih svojih volilcev. Vlade zvesti podporniki vedó, da jim bodo volilci v roke gledali, jim žepe preobračali, jih tožili in obsodili, če jim za drage denarje ničesar ne bodo prinesli. Popolnem opravičena ta zavest ne daje jim sedaj pokoja, ker ga jim navzlic vsem oficijoznim tolažilom dati ne more — in zatorej opazujemo sedaj naravno prikazen, da pogostejše trkajo na ministerske duri, da s krepkejšo besedo terjajo, kar njihovim volilcem gre po zakonu in po izrečnih vladnih obetanjih!

Kakor smo že dejali, sedanji napor poslancev na naravni, opravičeni sami po sebi. Toda, kako jih vzprejema sedanje ministerstvo, kako plačuje poslanecem usluge storjene? Odgovor nam je lahek, za naše slovenske razmere je bil te dni še posebe ilustriran, neso se barve še posušile, sezimo torej po to najbližnjo nam ilustracijo!

Poroča se, da naš poslanec dr. vitez Tonkli ni mogel z mirno krvjo odgovorjati, ko je prošli teden v budgetnem odseku imel opraviti z besedami naučnega ministra barona Conrada in njegovega zastopnika. Pritožil se je, da se za šolstvo sloven-

skega naroda ne skrbi po uzakonjenem načelu enakopravnosti, pritožba torej, ki mu jo potrjuje slovenski narod jednoglasno že leta in leta, pritožba, ki jo podpisemo z grenkim žolcem vsi Slovenci od vseh štirih strani slovenske naše domovine! Znana je ta v nebo upijóča krivica brez dr. Tonklijevega proizvanja tudi sedanji vladi, dokumentovana je z neštivilnimi akti v arhivih našega ministerstva! Znana je tudi baronu Conradu, saj si ni le jedenkrat z nesrečnimi dovtipi pomagal preko nje! A če jo je naš poslanec zopet letos poudarjal, če jo je podpiral z novimi dokazi, nikdar bi se ne bili nadejali, da bode avstrijski minister za to priliko šel po izgovor k turškemu guvernerju, da bode s turškim cinizmom odgovarjal na pritožbe lojalnega, kulturnega, avstrijskega naroda! Čutil je potrebo, zopet izjavljati, da so nam slovenske paralelke na gimnaziji Ljubljanski dane samo „za poskušnjo“, izjava, ki je sigurno globoko utemeljena v osnovnem členu XIX tem! A da nam pove še kaj novega izustil je tudi gospod naučni minister, da slovenske paralelke rojevajo slab sad, v dokaz to, ker se vseučiliški profesorji v Gradcu pritožujejo — da dijaki slovenski ne prinašajo iz Ljubljane zadovoljivega znanja nemščine!

Dr. vitez Tonkli bil je baje tako osupel, da na take izjave ni mogel hitro dobiti pripravnega dovtipa za odgovor baronu Conradu, nego je samo dejal, da iz slovenskih paralelek, ki živijo stoprav tretje leto, noben dijak ni še prišel na Graško vseučilišče pod sumnjivo lupo tamošnjih bismarkujočih profesorjev! Vender se je našemu poslancu na Dunaji beseda tresla, kakor se trese beseda, kadar odgovarjamo na gorostasni nezmisel, ki ob jednom žali uho, pamet in srce!

S takimi in enakimi epizodami se je boriti slovenskim poslancem, ki bi v bodočem volilnem gibanju radi slovenskemu narodu poročali o blagi misli in volji vlade, o resničnem izvrševanju enakopravnostnega programa, o opravičenih nadejih, ki jih smemo imeti „v podpore vredno sedanjo vladno“. Jednake tožbe čujemo tudi od česke in hrvatske strani v parlamentu in v časopisji. V zadnjih trenutkih sedanje zborbe, važnih za zastopnike in za vladno, prezirajo se trdovratno opravičene zahteve,

postavlja vlada svoje obljube in programe na laž, na glavo. Ni torej čudno, da je struna mej frakcijami desnice in mej vlado napeta, da čut nezadovoljstva in nezaupljivosti osvaja si čedalje bolj vladne podpornike, da se čuti in sluti, kakor bi „železni obroč odjenjaval in razpadal. Zadnja glasovanja v državnem zboru, okolnost, da se Henrik grof Clam-Martinic odmika proč od parlamentarnega dela, vibrovanje za kulisami, — to so sami simptomi sedanje nezdrave situacije. Grof Taaffe hoče, da ga desnica nema več za odkritosrčnega, ona desnica, ki mu je sto potov dokazala, da gori za njegov program, kakor ga je bil obelodanil, da ima dobro voljo, dati vsakemu svoje in tako umeriti soglasje, mirno napredovanje vseh narodov avstrijskih — ako le on hoče. Toda grof Taaffe daje povode, da se mora dvojiti o njega, vse narodne pravice obsegajočem programu, ob solidarnosti njegovi z desnico, iz katere je zajemal šest let svojo moč. Kaže, da take desnice ne potrebuje več, njegovi ministri pa umejo frakcije izpred praga pójati, da je veselje! To se čuti, to je skalilo vodico dosedanjega prijateljstva. Če se tudi posuši, mi Slovenci ne bomo preveč vzdihovali po prijateljstvu takem!

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 10. februarja.

Pet let so slovenski poslanci v državnem zboru zvesto in zanesljivo podpirali vladno, dasi so v vsem tem času le malo čutili, da ni več na krmilu liberalna nemška, ampak vsem narodom pravična vlada. Le na Kranjskem se je malo na bolje obrnilo, na Štajerskem, Koroškem in v primorskih deželah pa gospoduje prejšnji germanizatorični sistem in sicer še poostren. Slovenski poslanci so dostikrat javno v zboru in po posebnih deputacijah vladno opominjali, naj tudi Slovincem vender že uresniči narodne pravice. Skoraj vsako leto oddali so kako spomenico, najnovejšo pred nekoliko dnevi. Mirno so čakali, ker so se nadejali, da pride tudi za Slovence rešilna ura in ker so znali, kako odgovornost si nakladajo, ako rušijo večino. Pa svaka sila do vremena. Prišli so do razpotja: ali še pohlevno čakati in kakor jih

LISTEK.

Pripovedka o Hudičevji gori.

(Spisal Bret Harte; poslovenil A. B.)

Dalje

Ko je oče José vse to pregledoval, polastilo se ga je sveto koprnenje. Njegova z navdušenimi podobami napolnena domišljija videla je vso to širno krasoto že pod milim vladarstvom svete vere in z gorečimi novoizpreobrneni naseljeno. Na vsaki majhni višini ugledal je v duhu majhno cerkvico; iz vsake temne soteske bliščali so se beli zidovi misijonskega poslopja. Še drznejši postajaje v svoji navdušenosti in še dalje v prihodnost gledaje videl je novo Španijo, rodečo se na teh divjih bregovih. Že je gledal stolpe krasnih stolnih cerkv, glave palač, nedogledno vrsto vinogradov, vrtov in logov. Zrl je samostane, ki so na pol mej griči skriti stali, čuvani od mogočnih pomerančevcev, po dolinah pa so se mu premikali dolgi sprevodi prepevajóčih nun. Tako zelo so se zlivale v njegovi duši omame preteklosti s slikami prihodnosti, da mu je izmej onih glasov na uho donel tako dragi glas Carmene . . . In mej tem ko je bil utopljen v ta sanjarska premišljevanja,

začul je na jedenkrat otožni glas zvona, ki pa je kmalu izgubil se v daljavi.

Bilo je Marijino zvonjenje. Padre José vlekel je s praznoversko pazljivostjo na uho. Misija San Pablo le-ala je daleč, daleč, glas je torej moral biti čeznaturno znamenje. Ali nikdar poprej ljubeznivo resni glasovi tega nebeškega pozdravljenja njegovega navdušenega duha neso tako čudovito ganili. O zadnjem umirajočem glasi bilo mu je, kakor da se mu žarna domišljija pričinja ohlajevati; megla se je krepkeje stiskala pod njim in dobremu očetu je nenadoma prišlo na misel, da še ni večerjal.

Vzdigne se in si serapo trdneje ovije okrog pleč — kar prvi pot opazi, da ni bil sam.

Njemu ravno nasproti, na mestu, kjer bi maral biti nezvesti Ignacio, sedela je resna in jako dostojna postava. Bila je videti kot postaren hidalgo v žalni obleki, z jekleno sivimi, skrbno povoščenimi brkami, ki so se vile okrog upalih lic. Velikanski klobuk z velikim peresom, veliki kreželj in več ko preveč široke hlače so čudno nasprotovale njegovemu skrcenemu in posušenemu telesu — in vse to je bilo od prvega do zadnjega iz preteklega stoletja.

In vender se oče José ni začudil. Njegove pustolovno življenje in poetična domišljija, ki je re-

prehoma cikala v čudežno, sta ga nekako stavila nad praktično in materialno misleče ljudi.

Hipoma je izprevidel vražji značaj tujca in za vse bil pripravljen.

Vitezu na pozdrav odgovoril je primerno mrzlo in uljudno.

„Oprostite, gospod duhovnik“, pričnè tujec, „da Vas motim v Vaših premišljevanjih . . . Sicer pa so bila gotovo jako prijetna in polna domišljije s tako krasnim razgledom pred očmi“

„Morebiti malo posvetna, gospod hudič — ta se mi namreč zdite,“ veli častiljivi padre, tujec pa se tako nizko prikloni, da se njegovo črno pero tal dotakne; „malo posvetna morebiti; kajti Bogu je dopadlo, pustiti nam tudi v našem prerobenem stanju mnogo onega, kar pripada mesu; vender upam, da se to ni zgodilo brez ozira na blagor svete cerkve . . . Mej tem ko je moje oko gledalo to lepo okolico, se mi je kakor vsled preroškega d.hljeja oko odprlo, in na čuden način mi je zopet prišla na misel obljuba, da nam bodo neverniki pripadli kot dedščina. Kajti gotovo ga ni človeka, kateri bi tako malo poznal pravo vero, da bi ne vedel, da ima tudi izpreobrnenje teh pomilovanja vrednih divjakov svojo pomembo . . . in kakor sveti Ignacij modro pravi,“

je petletna izkušnja učila, ničesar pričakovati ali izreči, odločno svoj aut — aut.

Zdaj so zaporedoma na vrsti vladni predlogi, na katerih je vladni veliko ležeče, da jih sklene državni zbor. Davčna novela, ki naklada nova bremena davkoplačevalcem, regulovanje rek na Gališkem, za katero treba 15 milijonov gld. iz državnih blagajnic, zakon proti socializmom itd., povsod je treba vseh dozidaj združenih glasov, da ostanejo v večini.

Slovenski poslanci so tedaj vlado na novo opominjali, naj izvede svojo program tudi glede Slovencev. Ob enem so naznanili svojim dosedanjim tovarišem na desnici, da si morajo pridržati prosto glasovanje pri vseh predlogih, ker niti vlada, niti večina nista ničesar resnega storili za slovenske narodne težnje. Že pri glasovanju o kongruji se je pokazalo, da so vsi slovenski glasovi potrebni za večino. Takratno postopanje bila je opomnja do vlade in večine, da je petletna potrpežljivost pri kraju. Še resnejši pa je nastal položaj za vlado v današnji seji, ko je pristojbina novela na dnevnem redu. Za novelo so bili pri generalni debati upisani: Obreza, Čeh Trojan in Poljak Bilinski, nasproti mnogo govornikov z leve. Ko se je pričela debata, dal se je g. Obreza vsled sklepa slovenskih poslancev izbrisati. To je vzbudilo veliko senzacijo in kmalu se je poizvedelo, zakaj se je to zgodilo. Mnogi česki poslanci, zlasti Mladočehi, so šli v dr. Trojana, da naj se tudi on odpove, govoriti za novelo. In res se je dal izbrisati, pa zdaj so starca v pest vzeli grof Clam, dr. Rieger in drugi in spet se je dal upisati. Toda ko je prvi govornik z leve končal, in bi moral Trojan govoriti, ga ni bilo v zbornici in izgubil je besedo. Vsled tega se je tudi Bilinski dal izbrisati, tako da nobenega govornika ni bilo za, in je zopet dobil levičar besedo. Na novo so začeli loviti Trojana in ga konečno pritirali v zbornico, kjer je potem govoril. Za Trojanom je vladni zastopnik Chiari branil predlog in osvetljeval njegove temne strani.

Potem se je nepričakovano zgodaj seja sklenila in prihodnja seja še le za petek sklicana, to zato, da bo mej tem časom mogoče zopet skrbati večino, kajti ko bi se danes bilo glasovalo, padel bi predlog, ker bi tudi mnogi česki poslanci bili proti glasovali.

Knez Alfred Lichtenstein se je včeraj bil mandatu odpovedal, ker je pri kongruji večina njegovega kluba drugače glasovala, kakor on sam. Naprosili so ga, naj svojo odpoved prekliče, kar je res storil.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. februarja.

Državni zbor se sedaj začne baviti z naj-nepopularnejšimi zakoni, s pristojbino novelo, novo pogodbo s severno železnico in socialističnim zakonom. V kakor drugi državi bi vlada tacihi predlog v poslednjem zasedanju ne predložila zboru, ko imajo poslanci kmalu stopiti pred svoje volilce, njim dati poročila o svojem delovanju in zopet se njim ponujati za kandidate. V Avstriji je pa to vse drugače, baje volilci neso še tako politično izobraženi, da bi se bilo v tacihi slučajih kandidatom, ki pripadajo večini, bati za mandate, ali pa pri volitvah vsled umetnih volilnih redov odločuje volja vlade.

nadaljuje oče José, odkašlja se ter glas nekoliko povzdigne: „pagani bodo bojevalcem Kristovim dani kot redki biseri, kojih najdba vesel mornarjevo srce.“ Da, lahko bi celo rekel — —

A tu tujec, ki je bil čelo nagubančil in potrpežljivo vihal si brke, porabi njegov govorniški premolk.

„Obžalujem, gospod duhovnik, da moram tek Vaše zgovornosti ravno tako neuljudno ustaviti, kakor sem Vas že v Vaših premišljevanjih motil; ali dan se že pričinja noči umikati. Razodeti Vam moram nekaj silno važnega in jako bi me veselilo, ako bi mogel za malo minut Vašo pazljivost pridobiti.“

Oče José pomisli... Izkušnja je bila velika, in nada, da bi utegnil kaj pozvedeti o naklepih in zarotah velikega sovražnika, velike pomembe zanj. In da resnico povemo: vedenje tujčevega je imelo na sebi nekako spodobnost, neko zadrževanje, ki je očeta zanimalo. Če ravno je oče José dobro poznal različne Protejeve postave, katere si je zastarani sovražnik mogel dati, in če ravno je bil po polnem prost slabosti mesa, vendar ni imel moči nad izkušnjavami duha. Ako bi se mu bil hudobec, kakor nekdanji svetemu Antonu, v podobi lepe mlade deklice prikazal, bi ga dobri pater pri tej priči prepodil z

V **ogerskem** državnem zboru začela se je debata o reformi gospodske zbornice in obeta biti jako burna. Še celo vsi vladni privrženci neso zadovoljni z njo, nekaj jih je, ki bi radi, da bi se zbornica volila, kakor so posvetovanja v klubu po kazala. Včeraj je poslanec skrajne leve, Des der Szilaghi, v dolgem govoru pobijal predlog in predlagal, da se zopet izroči odseku, da jo predela po sledečih načelih: 1. Število dosmrtnih članov se pomanjša na trideset; 2. nekaj članov gospodske zbornice naj volijo komitati in mestni zastopi; 3. volitev je tajna, mandat traja najmanj osem let in voljeni člani ne dobé nikake odškodnine; 4. določbe nespособnosti naj se raztegnejo na imenovane in voljene člane. Ta predlog je podpisalo 15 poslancev, mej njimi grof Albert Apponyi.

Vnanje države.

Rusija si je posebno prizadevala, da bi se uvele kake mejnarodne naredbe proti **anarhistom**. Pa vedno se je temu protivila Anglija. Po poslednjih dinamitnih atentatih v Londonu so se nadejali v Peterburgu, da bode tudi Anglija privolila v to. A v Londonu tudi sedaj nečajo nič slišati o tacihi naredbah in vsled tega je neki tudi Rusija popustila to misel. — Kanadska vlada hoče z zakoni zabraniti, da Kanada ne bode domovanje dinamitovcev, kateri bi vznemirjali Anglijo in druge države z atentati. — V ponedeljek so bili izgrediv delavcev v Parizu. Pa hitro je policija naredila red in štirideset oseb zaprla. Število izgredivnikov pa ni bilo veliko, kar kaže, da anarhisti nima jo toliko privržencev v tem mestu, kakor se večkrat širokoustijo.

Francoska vlada misli uvesti vojaško takso, kakeršno imamo v Avstriji. S tem misli pokriti povišanje vojnih stroškov, ki bodo nastali, ker so se odpravili enoletni prostovoljci.

S francosko-kitajskega bojišča prihaja vest, da so Francozi pri Long-Sonu zgubili 21 mrtvih in 162 ranjenih. Priplenili so pa mnogo streliva.

Še sedaj ni nič gotovega, ali sta se **Anglija** in **Italija** kaj sporazumeli zaradi vzajemnega postopanja v Egiptu in Sudanu. Govori se sicer, da se italijanski vojaki ne pridružijo angleške sultanu. Ako si jih pa Italija prisvoji, kdo bode plačeval ta davek. Egipt pač ne, ker teh krajev ne bode imel. Italija pa tudi ne, ker bi bilo poniževalno, da bi kralj nezavisne Italije plačeval Turčiji davek, in bil nekako zavisen od sultana. Sicer je pa egiptovska vlada svojim četam dala ukaz, da naj ne ostavijo teh krajev, in tako so sedaj po teh primorskih mestih egiptovske in italijanske posadke. — Italijanska vlada bode od zbornice zahtevala za ekspedicijo k Rudečemu morju 20 milijonov frankov kredita.

Angleška vlada je sklenila z vso energijo zatreti ustanek v **Sudanu**. Wolseley bode Mahdija prijel od treh strani. Njegov voj prodira skozi puščavo, drugi voj bliža se od Suakima, Carle pa se pomika naravnost naprej. Trije gardini in štirje linijski peš-polki dobili so povelje z otoka Malte oditi v Egipt, dva batalijona in jeden kavalerijski polk pa iz Indije. O Gordonu se ne ve nič gotovega. Nekateri ogleduhi poročajo, da je mrtev, drugi, da je ujet. Vsi angleški listi z veseljem pozdravljajo sklep vlade, da se vsekako mora zatreti ustanek, naj stoji, kar hoče. Poslednja poročila iz Sudana so baje nekoliko pomirljivejša. Samo iz Suakima prihaja vest, da je kakih 10.000 ustajnikov iz Agiga odšlo k Tomai-u, kjer ima Osman Digma svoj tabor.

jednim očenašem, ko je bil tako zveden v prevarah lepega spola. A ne glede na častitljivo starost tujčevega imel je na sebi nekaj melanholično resnega — podoba je bila, da ga navdaja neka preudarna zavest, da bi ga v npravstvenem oziru padre prekosil — in to je poslednjega nagnilo, da se je pokazal od velikodušne strani.

Tujec je zdaj prešel na to, da je očetu José-u povedal, da je že dalj časa njegovo uspešno delovanje v dolini opazoval. Da je užaljen, ne da bi mu to ne bilo všeč, ampak samo zato, ker vidi, kako tako navdušen in viteški nasprotnik svoje moči na tako brezupnem delu trati. Kajti govoril je dalje, izid velikega boja mej dobrim in zlim bo ves drugačen kakor dobri očetje mislijo — kar mu bo takoj dokazal.

„V malo trenotkih,“ pristavil je, „spusti se noč na zemljo, in v teh minutah mraku dana mi je vsa oblast, kakor veste... Poglejte na zahod.“

Ko se padre obrne, sname tujec veliki klobuk in ga trikrat zavihti pred njim. O vsakem mahljeji velikanskega peresa se je megla stanjšala, dokler je nevidno popolnem razhlapela in pokrajina zopet pred njim širila se, od žarkega solnca še segreta. Mej tem ko je oče José razmotrival, zadonela je

Dopisi.

Iz Trsta 8. febr. [Izv. dop.] Poročal sem o zboru političnega društva „Edinost“ i o predlogu g. Komuščiča, naj se odpošlje peticija do visoke vlade, da bi se v tukajšnj splošni deški šoli upe-ljal za I. in II. razred za Slovence slovenski, za Italijane italijanski učni jezik. „Triesterca“ od čertka postala je kar besna, ker jo je g. Komuščič v poslanem prisilil, da mora laž popraviti. Da bi mu škodovala, ker je suplent na tej šoli, napisala je drugo laž, da je bil K. od Tržaškega magistrata ker se je s politikom ukvarjal, odpuščen, ter želi, da bi ga tudi iz te šole odpravili. G. Komuščič pa je zopet v štev. z dne 7. t. m. zahteval, da popravi in prekliče laž, kar je nevoljno storila. „Triester Zeitung“ zavezala bi se i z Zulukafri, samo, da Slo-vane grdi, da ima zaveznika proti našemu narodu.

To eksotično velo zelišče, ki le od milosti tukajšnjih priseljenih Nemcev životari, ima pri vsakej priliki svojo deutsche Gründlichkeit v predalih, ter upije go svetu, da v Trstu le Nemci morejo gospodariti, ter povzdigovati Trst. Pri tem pa prezira škrbasta teta, da živijo Slovenci na svoji zemlji. G. Komuščič imel je čisto prav, da je stavil v političnem društvu predlog, kajti on kot poznavalec šolskih razmer, uvidel je, da je krivo slovenske in laške otroke, ki niti besedice nemščine ne umejo, precej v I. razredu politiki s kropom nemščine. Ako se pomisli, da je na tukajšnji Allgemeine Knaben volksschulle z nemškim učnim jezikom, katero vlada vzdržava za novce ubogih davkoplačevalcev, od 1134 šolarjev le 185 Nemcev 184 Slovencev in 765 Italijanov, mora se reči, da je to pedagogična bedarija, ako se zaradi 185 nemških otrok usiljuje 949 otrokom druge narodnosti nemški jezik na način, ki nasprotuje zdravi pedagogični misli. Ako se jih že hoče naučiti nemški, čemur tudi mi nismo načeloma nasprotni, naj se poučuje po zakonu, po načelih pedagogike, a ne po metodi papige.

Napadi Triesterce na g. Komuščiča so strastno škodoželjni, a ker je namen preveč prezoren, ne bodo vsi ti napadi imeli nikakega vspeha. G. Komuščič pustil je sam magistratsko službo, ker mu rodbinske razmere neso ugajale na Krasu, samo radi tega izstopil iz službe. Ako se pomisli, da so pri Triesterici sodelovalci s slovanskimi imeni, odpadniki, se lahko reče, poturica za devet turaka. Slovenci smo že toliko psovk prenesli, minula bo tudi ta. Časi se spreminjajo, naseljenci in gostači menjavajo, narod in njegovo posestvo ostane pa na veke.

Iz Pulja 9. februarja. [Izv. dop.] Da je bil V. Vodnik rešitelj naroda našega in njega probuditelj, to prepričanje se vedno širi mej nami. Mi se tudi ne spominjamo, da bi bili še katero leto čitali o tolikih veselicah Vodniku v spomin, kakor letos. Zato pa tudi Puljska Čitalnica ni hotela zaostati, proslavila je tudi ona pesnika-buditelja, kolikor so jej dopuščale skromne njene moči. In reči moramo, da je rešila to nalogo častno. Že na udeležitvi — bilo nas je nad 300 — sme Čitalnica biti ponosna, a se ponosnejše na izidu vse slavnosti.

Dvorana „Apollo“ bila je prekrasno dekorirana z grbi, narodnimi in cesarskimi zastavami; so-

bojna godba iz doline, in potem je videl iz globoke grape priti dolgo kavalkado sijajnih vitezov — vsi so bili oblečeni kot njegov obiskovalec.

Ko so se pomikali proti ravnini, pridružili so se jim še drugi sprevidi, ki so počasi dohajali iz grap in prepadov skrivnostne gore. Zdaj pa zdaj je zvoneč glas trobente prodril skozi zrak; videlo se je, kako se je lesketal križ iz Santiaga in polpolale kraljeve zastave kastiljske in argonske nad pomikajočimi se trumami.

Tako so se slovesno pomikali proti morju, kjer je videl oče José v daljavi lepe ladje, ki so imele vse isto dobro znano zastavo; in tam so se ukrcali. Dobri padre opazoval je ta prizor z nasprotujočimi čuvstvi, dokler je tujčev resni glas pretrgal molk.

„Tam vidite, gospod duhovnik,“ dejal je, „kako poslednje sledi pustolovne Kastilije zginjevajo. Tam vidite, kako zahaja slava stare Španije kakor tamkaj žarko solnce. Žezlo, katero je odzela nevernikom, pada že iz njene nezmožne suhe roke. Otroci, katere je vzgojila, je nečajo več pripoznavati. Tla, katera si je priborila, bodo jej ravno tako nepreklicljivo odvzeta, kakor je ona Mavrom ugrabila ljubljeno Granado.“

(Konec prih.)

sežno lože, odmenjene odličnjakom, bili so jako ukusno okrašene.

Ko je došel g. okrajni glavar — c. kr. vladni svetovalec — spremljevan po županu Puljskem, zagrnila je vojaška godba avstrijsko himno, katero je vse občinstvo stoji poslušalo. Peto se je 3 pesmi precizno, tako da se je čulo po vsakej točki burno odobravanje. Imamo pa tudi tenorista, s katerim se smemo ponasati. — Slavnostni govor gospoda M. C. bil je kratek; a jedmatim besedam se je videlo, da prihajajo iz rodoljubnega srca in našle so tudi svoj pot do src poslušalcev. Sosebno bi pa radi proti koncu govora izpregovorjene zlate besede še jedenkrat Puljskim Slovincem poklicali v spomin, katerih zvršetek se je glasil: Viribus unitus. Besede te bile so pravi narodni evangelij. Kaj pa naj bi rekli o deklamaciji Gregorčičeve pesni „Domovini?“ Bodi zadosti to: bila je ta točka najkrasnejša vsega programa.

Čuli smo že mnogokrat deklamovati — dobro in slabo — a da bi bila deklamacija napravila tako velikanski vtis na poslušalca, tega nam ni bila prilika še videti. Vladala je v vsej dvorani sveta ti-hota, sveti čuti prošinjali so nam dušo, ki so se razlegali glasovi svete poezije po širni dvorani. Besede, ki izražajo neizmerno ljubav koprnečega srca do milega mu naroda, izvabile so marsikatero solzo iz oči poslušalcev. Gori navedene odlične osebe same so izrekle svoje začudenje nad izrednim talentom deklamovalke — M. Zalokarjeve. Častitamo iz srca! Govoriti nam je še o zadnji točki programa, o gledališni igri. S strahom pričakovali so prijatelji naši te točke — a izid pokazal je, da je bil ves strah neopravičen. Gospodičina Ema Cotičeva in gospodje Lovro Sturm, Makso Cotič in Jaka Fajdiga igrali so tako, da se nikdar in nikjer ne more boljšega pričakovati od diletantov. Smeha ni bilo ne konca, ne kraja in občinstvo je po izvršeni igri izzvalo vrlo igralko in igralce.

Po „Besedi“ pričel se je pa živahen ples, ki je trajal do ranega jutra.

Ta večer bode zabeležen z zlatimi črkami v kroniki našega društva.

Vsem sodelujočim bodi izrečena prisrčna zahvala, najboljši plačilo pa naj jim bodejo besede, izrečene po odličnem udeležencu: „So was hätte ich von der Čitaonica nie erwartet!“

Puljski Slovenec.

Iz Rudolfovega 10. februarja. [Izv. dop.]

Živo so nam še v spominu zadnje deželnozborske volitve, pri katerih smo premagali nasprotnike in si priborili slovensko večino. A žal, naše veselje ni dolgo trajalo, izcimila se je neka srednja stranka, katero je na vse mogoče načine zagovarjal mož, katerega smo žalibože Dolenjci volili poslancem. Zakaj pa je izpremenil svoj (!) program, nam pripoveduje sam v „Zvonu“ 1878. l. p. 276: „V sredi — po največ nahajamo slabotne značaje, omahljive može in nezanesljive, nekaj iz strahu, nekaj iz nejasnega mišljenja. Brez kake doslednosti podpirajo sedaj desnico — — — sedaj se udajo levici. In vendar ta politika ni povsem nepraktična: v ljutem boji se mej seboj uničujeta skrajni stranki ali „aurea mediocritas“ jih preživi in se potem raduje bogate zupuščine; strela je razklala mogočne hrastove in visoke jelke strmoglavila je nevihta, ali praprot je ostala in mirno zeleneva nizko grmovje.“

Pa naš učenjak se je (tukaj) zmotil o britko, kajti velik je razloček mej deželnošolskim nadzornikom in profesorjem.

Za odhodnico je mnogo njegovih goljufanih volilcev z veselo ironijo citovalo njegove besede: Odsel je poslanec dolenjskih mest — premalo spoznan in premalo čislán od svojega naroda, kateremu je bil vender posvetil vse svoje sile, um in srce ter ono rdečo demonično moč, katera se zove: genijalnost (Zvon 1878) — na Dunaj, kamor ga je poklicala Conradova milost. —k—

Iz Šmarje pri Jelšah 9. februarja.

[Izv. dop.] — Veselica, ki jo je bila napravila večeraj naša Čitalnica, obnesla se je izvrstno. V salonu Jagodičevem zbralo se je bilo mnogo občinstva, mej tem lepo število dragih gostov s Slatine in s sosedne nam Hrvaške.

Ko doigra godba venec slovanskih pesnij, nastopi g. Jurkovič s svojimi pevskimi in pevci. Vse pesmi, posebno pa Vilharjeva „Domovina“ in G. Ipavčeva „Zvečer“ pele so se tako precizno in s takim globokim čuvstvom, da smo bili očarani.

Poslušajoč to petje, mislil si, da imaš izsolane pevce, ne pa diletante pred seboj.

Zahvalo smo dolžni g. kapelniku za njegov trud, častitamo radostno rodoljubnim gospodičinam in gospodom na njih vspehu ter jih prosimo, naj tudi poslej posvečujejo slavčja grla svoja narodni Čitalnici, domovini na čast, ravnaajoči se po prislovi, ki pravi: „Svaka ptica k svojemu jatju leti“.

Jako prijetno iznenadil nas je ta večer tudi vrli Slatinski kvartet z novo Ipavčevo skladbo: „Mi vstajamo!“

Da je bil po „besedi“ sijajen ples, ni treba skoraj omenjati. — To bi bila druga večja veselost našega društva. Vivat sequent!

Iz Velikolaškega okraja 7. februarja.

[Izv. dop.] Skoro čuditi se je poročevalcu, ki omenja lepi red na cestah Velikolaškega okraja in hvali zasluge in trud dotičnega cestnega odbora zaradi hitrega odmetavanja snega z okrajnih cest. Koliko je na tem resnice, služijo naj Vam sledeče vrstice v pojasnilo.

Ker poročevalec omenja posebno lep red na okrajni cesti, ki pelje iz Lašič skozi Zdenko vas, Hočevje proti Krki, mora se mu naravnost reči, da odkar je sneg zapadel, on še po tej cesti ni hodil, še manj pa, da bi se bil ondu mej tem časom vozil, kajti kdor je bil zaradi kupčijskih ali drugih silnih stvari primoran, se po tej cesti napotiti, moral je seboj lopato imeti, da si je, kadar je koga srečal, poprej sneg odmetal in se tako potem izognil. Ako pa ni lopate z seboj imel, moral je konja spreči in v sneg pognati, sani pa na sneg zvrniti, kajti le na ta način mogel je drug družemu ogniti se, drugače pa nikakor ne.

Tudi okrajna cesta, ki pelje iz Ljubljane v Kočevsko mesto, po kateri mora vsaki dan dvakrat pošta voziti, tudi ta je bila v tako slabem stanju, da je poštni voz, ako sta se s katerim voznikom srečala, ali pa voznikov, torej eden se gotovo zvrniti moral, kar se je tudi pripetilo. Tudi je poštni voz iz Kočevja in še drugih 7 voznikov na Cegelnici pri Peklu po več ur čakalo, da je prišla pošta iz Ljubljane, ker na okrajni cesti se neso upali srečavati se.

Gospod dopisnik je pač malo na cesti stopil in se sam prepričal, kakor ni poslušal godrnjanja ljudstva, kateremu še po okrajni cesti, ki pelje z Blok skozi Lužarje v Lašiče, ni bilo mogoče ob nedeljah k božji službi hoditi.

Ne bom zagovarjal malomarnosti cestnega odbora Zatiškega okraja, ker ta malo, ali bi rekel, skoro ničesar ne stori na okrajni cesti, ki pelje skozi Krko proti Kočevju, kajti kamni, pa ne samo kamni, ampak kar cele skale se nahajajo na tej cesti in rekel bi, da je skoro vsak gozdni pot lepši, nego okrajna cesta čez Krški hrib. Kar je pa zadnji sneg zapadel, je bila ta cesta s Krke do Kočevja 14 dni popolnem zaprta.

Da bi bil red na naši cesti tak, kakor je pisal g. dopisnik, to bi pač želeli vsi tukajšnji prebivalci, žal, da je resnica ravno nasprotna.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je farnej občini Želimeljske za zgradbo nove cerkve 500 gld.

— (Špehovko) pripravijo jutri pevci Čitalnice Ljubljanske v čitalnični dvorani. Spored je jako zanimiv, za smeh in zabavo dobro skrbjeno, kajti razen romantično-heroično-tragične opere Kralj Vondra XXVI., so v slavo debelega četrtka še druge jednake točke na programu, potem loterija, naposled pa še ples. Nadéjati se je torej prav veselega večera in splošnega dobrega humorja, da se dostojno proslavimo kurenta zadnji dnevi.

— (Svetično besedo) prirede gojenci knezoškofjskega Alojzijevešča v Ljubljani novemu knezoškofu kranjske dežele gospodu dr. Jakobu Misiji na čast v Alojzijevešči v četrtek 12. t. m. — Spored: 1. a) „Moj dom“, zbor, zložil Anton Nedved; b) „An den Sonnenschein“, zbor, zložil Robert Schumann. — 2. „Pozdrav“. Govori Ivan Oštr. — 3. a) „Hymne an die Nacht“, zbor po „Andante“ iz „Sonata appassionata“, zložil Lud. van Beethoven; b) „Pobratimija“, zbor s samospévom (Josip Čerin), zložil Anton Foerster. — 4. „Skriti biser“. Drama s petjem v dveh dejanjih. Spisal Nj. Eminenca Nikolaj kardinal Wiseman. Poslovenili Alojzniki.

— (Slov. del. pevsko društvo „Slavec“) priredi v restavraciji Ljubljanske čitalnice, pustni terek šaljivi pevski večer, na katerega program so komični prizori in ples. Svirala bode

glediška godba. Ustopnina za ude 20 kr., za neude 40 kr. K tej veselici vabi najljubše vse prijatelje društva, petja in zabave odbor.

— (Profesuro) na semenišči v Mariboru — doslej g. dr. Lavoslav Gregorec — dobil je gosp. Anton Ribar, kaplan v Braslovčah.

— (Domoljubno volilo.) Pred kratkim umrl je v Aradu odvetnik Gabriel Jankovič, ki je volil vse svoje premoženje, v znesku 25.000 gld. srbskemu narodnemu gledališču v Novem Sadu. Slava!

— (Požar.) Včeraj ob 1/2 2. uri zjutraj vzbudilo je v Šmartnem pri Litiji nenadno zvonjenje vse prebivalce iz spanja in nočni mir izpremenil se je v vrišč in hrup, vsa vas bila je hkratu po konci. Gorela je malo korakov zunaj vasi stoječa kovačnica. Strah bil je velik in vse je hitelo gasiti. Brizgalnica je vrlo delovala. A kjubu marljivemu gašenju pogorela je kovačnica. Bogu hvala, da ni bilo vetra in da je bila pomoč vrlih Šmarčanov nagla in toli izdatna da se ni vnela zraven stoječa čisto lesena žaga, kjer je nakopičenega obilo lesa. Ne le žaga, vsa vas bi bila lahko pogorela.

— (Predavanje o Slovincih.) V literarno-govorniškem društvu „Slavija“ v Pragi imel je sinoč gosp. Jan Lego, znani česki pisatelj, predavanje „O karakteristiki Slovencev.“

— („Spomine na Črno Goro“) donášal je najnovejši naš dnevnik pred kratkim v podlistku. Da ne bi nihče mislil, da ima omenjeni list svojega specialnega potovalca in da so omenjeni podlistki izvirni, bodi povedano, da so ti „Spomini“ prevod nemškega spisa „Wanderungen durch Montenegro von Theodor Ritter Stefanović v. Vilovo“. (Separat-Abdruck aus der „Politik“), izpuščeno je samo ime spremljevalca, znanega polkovnika Horvatića.

— (Pri glavnem ravnateljstvu c. kr. avstrijskih državnih železnic) izvrše se, kakor čujemo, v 1. dan maja meseca važne premembe v osobstvu. Zlasti se baje pokliče v službo tudi mnogo ženskih močij. Tudi se približuje nova organizacija vsega upraviteljstva z značajem decentralizujočim. Težišče upraviteljstva ima se položiti do želnim ravnateljstvom v roke.

— (Ženě v službi železniški.) Notranji minister ukazal je z naredbo z dne 29. pr. m.: Ženske morejo se samo tedaj pripuščati k službi, da pazijo na tire železniške, ako pri preskušnji pokažejo znanje in sposobnost za službo, v katero se oglašijo. Vzprejemati pa se smejo sploh žene tistih mož, ki služijo pri železnici. Njih služba pa sme biti samo po dnevu. Kot odznak v službi imajo nositi na rami žolto pasko s krilatim črnim kolesom.

— (Senožeška čitalnica) priredi v soboto t. j. v 14. dan t. m. maskarado. Plesna godba družba Peinelt (kvintet). Ustopnina bode za osobo: 50 kr., za obitelj: 1 gld. K mnogobrojni udeležitvi vabi najljubše odbor.

— (Vabilo) k veselici, katero prirede rodoljubi na Colu v korist revnim šolskim otrokom, v nedeljo dne 15. svečana 1885. l. v prostorih gospoda Makso Žgurja. Spored: 1. Kocijančič. — „Venec narodnih pesnij“, moški zbor. 2. Dr. B. Ipavec. — „Narodna“, mešani zbor. 3. S. Gregorčič. — „Samostanski vratar“, deklamacija. 4. R. Burgarell. — „Nazaj v planinski raj!“ samospjev s spremljevanjem harmonija. 5. Dav. Jenko. — „Moj sablici“, moški zbor. 6. Dr. B. Ipavec. — „Na hribih“, mešani zbor. 7. Dr. B. Ipavec. — „Vse mine“, mešani zbor. 8. S. Hajdrih. — „Petelinčeva ženitev“, šaljivi zbor. 9. Tombola. 10. Ples. Začetek ob 4. uri popoldne. K obilnej udeležbi vabijo uljudno rodoljubi.

— (Posojilnica v Mariboru) razpošilja računski sklep za tretje upravno leto 1884. Delovanje tega zavoda je leto za letom širše in vspešneje, promet vedno večji, in vodstvo sme s ponesom gledati na svoje delovanje v letu preteklem. Hranilne vloge narastle so na 168.436 gld. 20 kr., posojila na 165.484 gld. 17 kr., a obrestij je samo 115 gld. 96 kr. na dolgu. Reservni fond znaša koncem 1884. l. že 3192 gld. 74 kr., število članov pa 644. Od 14. februarja 1882 do 31. decembra 1884 imela je ta posojilnica 1.043.959 gld. 20 kr. denarnega prometa. Prihodnjo nedeljo je redni občni zbor, pri katerem se bode sklepalo mej drugim o porabi čistega dobička in se bode rezervni fond zopet pomnožil. Pri tako previdnem in točnem delovanju je več nego naravno, da pridobiva ta zavod vedno več članov in da je že faktor v denarnih zadevah.

— (Razpisana) je služba učitelja na jedno-razrednici v Zalogu. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 25. t. m. na c. kr. okr. šolski svet v Kamniku.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 11. februvarja. „Daily News“ ima brzojavko iz Gakdula z dne 8. t. m.: Iz Kartuma ubegli domačini potrjuje, da je bil Gordon ubit, ko je st pil iz hiše, da bi zbral vojake, kar mu jih je zvestih ostalo. Slednji bili so vsi ubiti. V več ur trajajočem mesarjenji se niti ženam in otrokom prizanašalo ni. Dostojanstveniki Kartumski, izimši dve paši izdajici, vsi ubiti.

London 11. februvarja. (Reuterjevo poročilo.) Wilson prinesel je v 9. dan t. m. v Korti vest, da je Gordon, ki je pri zajetji Kartuma baje bil z bodalcem uboden, v 4. dan t. m. umrl.

London 11. februvarja. Govori se, da se bode deset tisoč mož rezervne pehote poklicalo k vojski in da se za njih oboroženje delajo priprave.

London 10. februvarja. Reuterjev bureau poroča iz Korti v 9. dan t. m.: Wilsona in njegove tovariše, katerim se je parobrod pri otoku blizu Nilovega slapa Šabluka razbil, rešil je parobrod „Lord Beresford“. Mej potom v Gabdul napali so ustaši parobrod, a bili odbiti.

Razne vesti.

*(Otvorenje Praškega „Rudolfinuma“.) Jako sijajno in prav veličastno vršilo se je 7. t. m. otvorenje „Rudolfinuma“ v češki prvostolnici. Cesarški namestnik baron Kraus izjavil je v svečanem govoru veliko veselje, da je češka branilnica za prospeh umetelnosti toliko žrtovala in želel podjetju najboljši uspeh. Ob enem je cesarski namestnik presrečno obžaloval, da se naš prestolonaslednik cesarjevič Rudolf zaradi bolezni ni mogel udeležiti prelepe in redke svečanosti.

*(Osepnice v zahodni Galiciji.) Po mnogih krajih zahodne Galicije sedaj silno razsajajo osepnice. V Novem Sandeci zaprli so radi te kužne bolezni vse šole.

*(Plesna veselica — brez moških.) Največe in izredno čudo v veselem in poskočnem letošnjem predpustu je vsekakor nemških umetelnice plesna veselica — brez moških v Monakovem. Kakor prejšnja leta, tako so tudi letos napravile učenke umetniške šole v Monakovem z izredno ročnostjo in s pravim humorjem zabavno veselico, pri kateri so plesale in se na razne načine razveseljevale, ne pogrešajoč moškega spola. Tudi brez lepih slikarjev, brkih dijakov, bahatih kavalirjev in ošabnih bogatinov, zabavale so se izvrstno mnogobrojne lepe Evine hčerke do ranega jutra. Sedaj se pa širi po mestu vest, da je ta ženska plesna veselica prekosila po finosti in krastoti vse druge veselice v Monakovem. — Ravno taka veselica, pred nekaj leti na Dunaji osnovana, se je pa slabše obnesla. Obiskalo jo je namreč samo 5, beri pet zastopnic lepega spola — Kaj bi se: mož je le mož, steber hiši in vsakemu življenju.

Javna zahvala.

Hrvatskomu akad. lit. zab. društvu „Hrvatska“ u Gradcu slala su slavna uredništva sledede svoje listove tekom prošle godine 1884 brezplačno: „Sloboda“ (do uzkrate postdebita), „Narodni list“, „Narod“, „Sriemski Hrvat“, „Narodne Novine“, „Naša sloga“, „Slovenski Narod“, „Národní noviny“, „Katolički list“, „Mjesecnik prav. društva“, „Napredak“, „Gospodarski poučnik“, „Gospodarski list“, „Viesti kluba inžinirah i arhitektah“, „Viesti arheolog. društva“, „Zvon“, „Hrvatski učitelj“, „Parlamentar“, „Agramer Zeitung“; za pol cene: „Vienac“ i „Wiener allgemeine Zeitung“.

Odbor hrv. akad. društva „Hrvatska“ zahvaljuje se najusrdnije ovim napomenutim uredništvom, koja su na ovaj način podpomagala naše društvo, te umoljava tom sgodom najuljudnije, da bi slavna uredništva i nadalje izvolila dostavljati ovomu društvu svoje cijenjene listove.

U Gradcu početkom mj. siečnja 1885.

Za odbor hrvatskoga akad. lit. zab. društva „Hrvatska“ u Gradcu:

Predsjednik: N. Marinković. Za tajnika: Kamilo Zajčić, stud. jur.

Razširjeno zdravlilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o usp šnej upoabi tega sredstva proti prot-nu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tauhauben 9. Po lekarnah in specerjskih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (11—1)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tuji:

10. februvarja.

Pri Slonu: Wagner z Dunaja. — Alimonda, Alodi iz Trsta. — Tomas z Dunaja. — pl. Cavaleca iz Vidma. — pl. Sterlini iz Gorice. — ri. W. 1: Belina, Gerber z Dunaja. — Moschek iz Grada. — Kohut z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 11. februvarja t. l.

Pšenica, hkti.	gl. kr.	Špoh poven, kgr.	gl. kr.
Rež,	5.53	Surovo maslo,	8
Ječmen,	4.5	Jajce, jedno,	3
Oves,	3.3	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.55	Goveje meso, kgr.	6
Proso,	5.85	Telečje	6.8
Koruza,	3.20	Svinjsko	5.2
Krompir,	3.3	Koštrunovo	36
Leča,	8	Pišanec	50
Grah,	8	Golob	18
Fižol,	8.50	Sen, 100 kilo	1.96
Maslo, kgr.	94	Slama,	1.78
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	7.80
Špoh frišen,	54	„ mehka,	5.20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. febr.	7. zjutraj	732.05 mm.	-2.0° C	sl. svz.	megla	
	2. pop.	733.35 mm.	3.3° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.54 mm.	-1.2° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 0.0°, za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 11. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 25 kr.
Srebrna renta	83 „ 95 „
Zlata renta	106 „ 70 „
5% marena renta	98 „ 95 „
Akcije narod. banke	866 „ — „
Kreditne akcije	303 „ — „
London	123 „ 85 „
Napol	9 „ 78 „
C kr cekini	5 „ 80 „
Nemške marke	60 „ 35 „
4% državne srečke iz 1874	250 gld 127 „
Državne srečke iz 1884	100 gld 174 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	106 „ 70 „
Ogrska zlata renta 4%	98 „ 30 „
„ 5%	91 „ 10 „
5% štajerske zemljišč odvez oblig.	104 „ — „
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld 115 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 75 „
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	112 „ 25 „
Pr or oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 60 „
Kreditne srečke	100 gld 178 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 107 „
Tramway-društ. velj 170 gld a v	212 „ 25 „

Zahvala

Za mnogovrstne izraze sožalenja ob smrti in pogrebu predragega našega očeta, oziroma soproga in svaka

IVANA ZORA,

za poklonjene krasne vence, zg. pev em Čitalnice Ljubljanske za pre-rasno petje pred hišo, v cerkvi in na grobu. Šišnjski čitalnici, ki se je mnogobrojno in z zastavo udeležila spreveda, vsem gg. uradnikom in narodnjakom, ki so blagovolili po kojniku izkazati poslednjo čast, izreka najiskrenejšo zahvalo

žalujoča rodbina Zorova.

Velika partija

1 (788—80)

ostankov sukna

(po 3—4 metre, v vseh barvah, za polno možko obleko. pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okolu 15. dne marca 1885. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold. Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1— kr 1.50
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	70 „ 1.20
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	70 „ 1.20

Ako pa tudi odajemo vsak pos mičen zvezek, vender se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I, II. in III. nevezani zvezek 2 gld. 40 kr. Za vse tri lepo vezane zvezke 4 gld.

Naročnina za zvezek I, II, III, IV. in V stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld. Naročnina pošilja se najprikladneje s poštini nakaznicami pod naslovom: g. Jos. Stare v Ljubljani, Marije Terezijevca 5.

Naročniki dobivajo knjige franco.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naroče skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dru. Jos. Staretu v Ljubljano naročilno svoto 6 gold.

(22—7)

Odbor za Jurčičev spomenik.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenev, poslovenil M. Mdivrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Dr. Spranger-jevo zdravilno mazilo

J milje takoj pekočino in bolečino vsem ranam in balam, zabranjuje divje meso, izvleče vsaka mlesa brez razmehčane sredstva in brez rezanja skoraj brez bolečin. V kratkem času ozdravi prsnega raka, krvava ulosa, zastarane poškodbe na nogah, zamahtne, oz. bljine, pri dnu rane, razpokane roke itd. Hitro pomaga pri kašlju, ovis vnetu kašlju, difteritidi, trganju, bolečinah v križi, revmatizmu v čenkih. Dobiva se škaticca po 30 kr. pri lekarnarji J. Swobodni, v Ljubljani, na Prešnovem trgu. (715—14)

Cvet zoper trganje

je odločno najbolje zdravilo zoper protin ter revmatizem. trganje po udih, bolečine v krži ter živeh, otekline, otrple ude in kite itd., malo asa, ce se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „c. etá zoper trganje po dr. Malčić“ z zra en stojerim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Naročila z dežele izvrše se takoj v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (4—3)

Važno

za vsacega trpečega na živeih.

Samo z elektriko se dá do temeljito odstraniti slabosti živcev. Mj. novi indukcijski aparat električnem strojček se dá lahko rokovaliti in bi ne smel manjkati pri nobenem rodbini. Trganje, revmatizem, omedlevico, zobobol in revmatičen gavo-ol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z indukcijskim aparat m. Cena aparatu z obširnimi nakazijom, kako rabiti, 8 gld — Naročiti se morejo samo direktno pri meni (741—22)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Ponders 2.

Dobro službo!!!

d be: trzovel. agenti, uradniki, privatni ljud e itd., k ter hčjo prodajati avstro-ogerske državne in premijske srečke na mesečne obroke po članu XXXI. zakona z leta 1883; pri nekotiko pr dcau dolovanji zaslužijo lahko od 100 do 300 goldinar ev na mesce.

Ponudbe, v katerih mora biti povedano, s čim se dotičnik sedaj preča, na (62—5)

Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft

v BUDAPESTI.

Odgovarja se samo na nemška pisma.